

Arrest

nr. 164 192 van 16 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 februari 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS loco advocaat Mr. E. KLAPS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van origine te zijn. U bent geboren op 8 juni 1999 in het dorp Shergar nabij de stad Mehtarlam, provincie Laghman. U studeerde tot de negende graad. Zes à zeven maanden voor uw vertrek uit Afghanistan nam uw broer dienst bij de Afghaanse lokale politie. Hij werd aangesteld in het dorp Qalai Safi van het district Alingar. Bij een aanslag van de Taliban kwam uw broer om het leven. Vijftien dagen later kwamen talibs naar uw huis. Ze verweten uw vader dat hij ermee instemde dat een van zijn zonen de overheid vervoegde en stelden dat zijn andere zoon, u, de Taliban moest dienen. U werd meegenomen naar een u onbekende plaats waar u drie dagen vastgehouden werd.

Vervolgens injecteerden de talibs een onbekende vloeistof in uw arm en brachten u naar de militaire basis van Ghamberi waar ze u van een bommenvest voorzagen en u in de richting van de basis

stuurden. De injectie had bij u niet het gewenste effect. U gooide de vest weg en keerde naar huis terug. De dag na uw aankomst merkte u onbekende gemaskerde mannen op in de omgeving van uw huis. U ging naar het huis van uw oom en dook vervolgens vijftien à twintig dagen onder in uw eigen huis. Gedurende deze periode kwam de Taliban driemaal bij u thuis langs op zoek naar u. Uw ouders besloten dat u Afghanistan diende te verlaten en in de achtste maand van 1394 (23 oktober – 21 november 2015) ontvluchtte u Afghanistan. Na een reis van ongeveer twee maanden kwam u in België aan. Op 15 december 2015 werd u te Luik gecontroleerd door de spoorwegpolitie. Er werd vastgesteld dat u zich illegaal op het grondgebied bevond en de volgende dag werd u overgebracht naar het Centrum voor Illegalen te Merksplas. Ten einde uw geplande repatriëring op 20 januari 2016 te verijdelen diende u op 18 januari 2016 een asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een taskara neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Laghman, Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u geen geloofwaardige verklaringen aflegt over cruciale aspecten van uw identiteit en dat uw kennis van dorp en uw district sterk onvoldoende is om geloof te kunnen hechten aan uw verklaarde herkomst uit Shergar.

Vooreerst moet er op gewezen worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan een van de elementen die in grote mate uw leefwereld in Afghanistan bepaalde, met name uw leeftijd. U verklaart dat u geboren bent op 8 juni 1999 (CGVS p.2). Hoewel u beweert steeds in een dorp in Afghanistan te hebben gewoond, kan u uw precieze geboortedatum opgeven volgens de Westerse kalender terwijl u uw geboortedatum helemaal niet kan vermelden in de Afgaanse kalender. Zelfs het jaar waarin u volgens de Afgaanse kalender geboren bent, kan u niet noemen (CGVS p.2). Gevraagd hoe het mogelijk is dat u uw geboortedatum kan weergeven in een kalender die niet gebruikelijk is op het Afgaanse platteland antwoordt u enkel dat uw ouders u deze datum meegaven (CGVS p.2). Wat er ook van zij, de Dienst Voogdij oordeelde op 6 januari 2015 dat u niet beschouwd kan worden als de zestienjarige waarvoor u zich uitgeeft. Een leeftijdsonderzoek uitgevoerd op 24 december 2015 bepaalde immers dat u ouder was dan 18 jaar en schatte uw leeftijd op 26,7 jaar met een standaarddeviatie van 2,3 jaar. Er dient dan ook vastgesteld te worden dat u zich valselijk voor een zestienjarige tracht uit te geven terwijl uw werkelijke leeftijd zo'n tien jaar ouder is. De geschetste leefwereld van een zestienjarige student die het dorp van zijn ouders niet mocht verlaten, wordt derhalve geheel onderuit gehaald. Door u tien jaar jonger voor te doen verbergt u voor de Belgische asielinstanties uw werkelijke levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België. U werd op deze vaststelling gewezen.

Er werd u verduidelijkt dat het aan u is om duidelijk zicht te bieden op uw werkelijke identiteit, uw verblijfplaatsen en verblijfsomstandigheden ten einde uw nood aan bescherming duidelijk te maken. U

werd ten slotte op de gevolgen gewezen van uw gebrek aan medewerking op dit punt. Desalniettemin volhardde u in uw bedrieglijke verklaringen (CGVS p.4).

Het is ook zeer verbazingwekkend dat u er niet in slaagt uw dorp te situeren. Als u gevraagd wordt om de afstand van uw dorp tot de provinciale hoofdstad te schatten, blijkt u hier niet toe in staat. Van de reistijd van uw dorp tot Mehtarlam heeft u evenmin een idee (CGVS p.4). Uiteindelijk verklaart u dat uw dorp zich ver van de stad bevindt (CGVS p.4). In werkelijkheid bevindt uw dorp zich amper vier km van de stad. Er kan niet aangenomen worden dat u uw hele leven in een dorp zou hebben gewoond zonder te beseffen dat uw dorp zich in de onmiddellijke nabijheid van de hoofdstad van de provincie bevindt. Gevraagd of uw dorp zich in de nabijheid van een ander district bevindt, somt u de districten van Laghman op maar het antwoord op de vraag moet u echter schuldig blijven, zo zegt u (CGVS p.5). Ook beweert u dat er een rivier bij uw dorp stroomt. De naam van deze rivier kent u echter niet (CGVS p.6). Even later komt u op de vraag terug en beweert u dat de rivier Surkakhan heet. U vernam de naam toen u de rivier overstak bij uw vlucht naar Europa. Niet alleen is het weinig aannemelijk dat u de naam van de rivier bij uw dorp voor het eerst vernam toen u na 26 jaar uit uw land vertrekt, ook blijkt uw kennis foutief. De opgegeven naam is niet de naam van een rivier in Laghman maar wel de naam van een dorp in het district Qarghai. Als u hierop gewezen wordt zegt u slechts dat u uw dorp niet mocht verlaten (CGVS p.6-7).

Voorts blijkt ook uw geografische kennis van de streek rond uw dorp uitermate beperkt. U brengt spontaan de namen van zes dorpen aan die het uwe omringen. Als u gevraagd wordt of u nog meer dorpen kent noemt u er nog één om vervolgens te bekennen dat uw kennis niet verder reikt (CGVS p.10). Welke van de u bekende dorpen in de richting van de provinciale hoofdstad ligt, kan u bovendien niet zeggen (CGVS p.4,5). Verder werden u vier dorpen genoemd die op korte afstand van uw dorp liggen. Drie dorpen zijn u geheel onbekend, terwijl u de naam van een ander wel eens hoorde, maar het dorp situeren kan u niet (CGVS p.10). Indien u daadwerkelijk zesentwintig jaar in een dorp gewoond heeft, mogen de namen van de dichtbij zijnde dorpen u niet zijn ontgaan. Tenslotte blijkt u in het geheel niet te weten welke regio's of steden zich in de buurt van uw dorp bevinden. U werd een kaart van de twee valleien in het district Mehtarlam getekend, met daarin de belangrijkste wegen in uw district. U kon helemaal niet aangeven naar welke plaatsen deze wegen leiden (CGVS p.10). Uw kennis van de streek waar u, een volwassen man van zesentwintig jaar, steeds gewoond zou hebben is dermate beperkt dat het geloof in uw verblijf in Shergar er sterk door geschaad wordt.

Daarnaast moet er vastgesteld worden dat het voorgehouden verblijf in Shergar evenmin blijkt uit uw kennis van de landbouw. Hoewel u uw hele leven in een landbouwgemeenschap woonde en uw vader zelf als landbouwer werkte, mist u de meest elementaire en zichtbare kennis van het landbouwbedrijf, m.n. de oogsttijden (CGVS p.3,5). Zo kan u niet vertellen wanneer tarwe geoogst wordt in uw regio (CGVS p.5). Gevraagd naar de drukke maanden voor de landbouwers van uw dorp antwoordt u dat dit in het oogstseizoen is. Wanneer het oogstseizoen precies plaats vond, weet u echter niet te vertellen (CGVS p.5). Ook de courante oppervlaktematen zijn u vreemd. Zo heeft u er immers het raden naar hoeveel 'biswah' in een 'jerib' gaan (CGVS p.5). Van een volwassen man die steeds in een boerendorp woonde, mag een basiskennis van de landbouw worden verwacht. Dat u deze kennis mist, haalt het geloof in uw verklaarde levensomstandigheden en verblijfplaats verder onderuit.

Tevens is het belangrijk aan te kaarten dat verschillende aspecten van het dagelijks leven in Laghman u vreemd zijn. Zo is het opvallend dat u beweert dat alle inwoners van het district Mehtarlam Pashtounen zijn, terwijl in feite 40% van de bewoners van uw district niet-pashtounen zijn (CGVS p.4). Waar de Kuchi's, een (semi-)nomadische bevolkingsgroep, in uw district verbleef weet u niet te vertellen (CGVS p.11). Gezien het belang van etnische groepen in de recente geschiedenis van Afghanistan zou u deze informatie niet mogen zijn ontgaan.

Ook valt het op dat u zich geen verkiezingsmoment herinnert in Afghanistan (CGVS p.5). Nochtans werden er de afgelopen jaren meermaals verkiezingen georganiseerd in Afghanistan. Dat deze verkiezingen tastbare gebeurtenissen waren voor u en uw dorpsgenoten blijkt onder meer uit het gegeven dat er nog in 2014 een stembureau in uw dorp werd opgericht en wel in het gebouw waar u school zou hebben gelopen.

Dat u recent in Shergar school zou hebben gelopen, moet overigens niet alleen aan de hand van uw leeftijd betwijfeld worden. Zo heeft u geen idee wanneer de tussentijdse examens plaats vonden in de school te Shergar. Een gebrek aan kennis dat u wijt aan uw povere kennis van de Afghaanse kalender, hetgeen voor een student in de negende graad zeer verwonderlijk is (CGVS p.6). Als u gevraagd wordt naar de lycea in uw streek noemt u twee namen. Waar deze scholen gelegen zijn weet u echter niet (CGVS p.6). Nochtans was de school in Shergar een middenschool, beperkt tot de negende graad (CGVS p.3). U en de andere studenten van Shergar dienden hun studies te vervolledigen in een naburig lyceum.

Het dagelijks pendelen naar een lyceum in de buurt is voor de oudere studenten van Shergar een dagelijkse realiteit waardoor u over de ligging van deze scholen wel degelijke geïnformeerd mag zijn. Bovenstaande vaststellingen schaden verder het geloof in uw verklaarde verblijf in Shergar.

Naast uw gebrek aan kennis over kwesties die direct aansluiten bij het door u geschetste profiel, met name uw leven als student in een boerendorp, moet er aangekaart worden dat u ook over verschillende aangelegenheden op districtsniveau kennis mist. In uw district vonden er verschillende luchtaanvallen van buitenlandse troepen plaats waarbij burgerslachtoffers vielen. Op deze incidenten volgde telkens een woedende reactie van de lokale bevolking. U heeft geen weet van deze incidenten (CGVS p.6). Als u gevraagd wordt om andere veiligheidsincidenten in het district Mehtarlam te vermelden, bent u daar evenmin toe in staat. U noemt slechts één incident dat in een ander district gebeurde (CGVS p.6). Nochtans vonden er wel degelijk meerdere grote incidenten in uw district plaats. Er kan aangenomen worden dat de veiligheidssituatie in de streek aandachtig door de lokale inwoners opgevolgd wordt, derhalve zou u wel degelijk een goede kennis van de meest markante incidenten mogen hebben.

Van betogingen in uw district bent u evenmin op de hoogte (CGVS p.6). Uit de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat de inwoners van uw regio de afgelopen jaren meermaals op straat gingen om hun ongenoegen te uiten. In twee gevallen vielen er bij deze betogingen ook slachtoffers. Deze gebeurtenissen zouden u niet mogen zijn ontgaan indien u daadwerkelijk in een dorp op korte afstand van het provinciecentrum woonde.

Uw kennis van de prominenten van uw regio is eveneens bijzonder beperkt. Als u gevraagd wordt bekende mensen van uw district op te sommen bent u daar helemaal niet toe in staat (CGVS p.10). Als u de naam van het hoofd van de provinciale raad en van een parlementslid genoemd wordt dat kort voor uw vertrek onderwerp was van een gewelddadige clash in Mehtarlam, kan u geen van beide herkennen (CGVS p.6). Bovenstaande vaststellingen doen ernstig afbreuk aan het geloof in het voorgehouden verblijf in Afghanistan.

Verder moet er ook gewezen worden op tegenstrijdigheden in uw verklaringen over de verblijfplaatsen van uw gezinsgenoten in Afghanistan. Zo beweert u tijdens het gehoor van het CGVS dat u er geen idee van heeft waar uw ouders momenteel verblijven (CGVS p.3). Bij de DVZ klonk het evenwel nog dat uw ouders in Jalalabad verblijven (Fiche niet-begeleide minderjarige). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen houdt u het erop dat u "het niet weet" (CGVS p.3). Als u tijdens uw interview bij de DVZ gevraagd wordt waar uw zussen wonen, moet u bekennen dat u het niet weet waar in Laghman uw zussen wonen (Verklaring DVZ punt 17). Tijdens uw gehoor beweert u dan weer dat uw zussen gewoon in uw dorp wonen (CGVS p.4). Ook is het opvallend dat u eerst beweert dat uw vader in Shergar geboren is. Als u erop gewezen wordt dat u bij de DVZ verklaarde dat uw vader in de wijk Siasang van de stad Kabul woonde, ontkent u deze uitspraak en houdt u vast aan Shirgar als zijn geboorteplaats (Verklaring DVZ punt 13). Helemaal aan het einde van het gehoor wijzigt u plots uw verklaring en beweert u dat uw vader toch in de stad Kabul geboren werd (CGVS p.12). Dat u geen eensluidende verklaringen kan afleggen over de herkomst en huidige verblijfplaatsen van uw gezinsgenoten wekt weinig vertrouwen in uw verklaringen over uw eigen herkomst en verblijfplaats.

Tenslotte werd u meermaals gevraagd om zelf allerhande informatie aan te dragen over uw regio, ten einde uw verblijf aldaar aannemelijk te maken. Op de naam van het dorpshef van Shergar en de namen van enkele dorpen in een ander district na weet u echter geen informatie aan te dragen (CGVS p.10-11). Indien u, een volwassen man van zesentwintig jaar oud, daadwerkelijk in Shergar verbleven heeft tot aan uw vertrek naar Europa zou u zelf voldoende informatie over uw regio moeten bezitten om uw verklaarde verblijf geloofwaardig te maken. Dat u daarentegen nauwelijks enige informatie heeft, haalt het geloof in uw herkomst uit Shergar geheel onderuit.

Als verklaring voor uw uiterst fragmentarische kennis van de regio waar u steeds gewoond zou hebben, wijst u naar het voorgehouden profiel van minderjarige student. Uw ouders zouden u niet hebben toegestaan het dorp te verlaten, zo zegt u herhaaldelijk (CGVS p.4,7). Zoals hierboven aangegeven kan er geen geloof worden gehecht aan het voorgehouden profiel en levensomstandigheden. Derhalve kan ook uw poging tot vergoelijking niet aanvaard worden. Als reden voor hun verbod wijst u op de aanwezigheid en de activiteiten van de Taliban in uw regio (CGVS p.7). Namen van Talibancommandanten of Talibangroepen die actief zijn in uw regio kent u echter niet. Veiligheidsincidenten in uw regio kan u evenmin aanhalen (CGVS p.7). Dat u geheel onwetend bent over de veiligheidssituatie die u de facto in uw dorp opsloot is allerm minst geloofwaardig. Later, nadat blijkt dat u op de hierboven aangehaalde open vraag geen overtuigend antwoordt weet te geven, beperkt u uw bewegingsvrijheid nog verder van de grenzen van uw dorp tot een parameter van 200 meter rond uw huis (CGVS p.11). Uw houding is niet ernstig en doet sterk vermoeden dat u uw onwetendheid van de regio waar u gewoond zou hebben achter een uiterst beperkte leefwereld tracht te verbergen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Mehtarlam gelegen in de provincie Laghman.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Mehtarlam heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op 11 februari 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd [in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Desalniettemin bleef u vasthouden aan uw ongeloofwaardig verblijf in Sherghar (CGVS p.4,7).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Het neergelegde identiteitsdocument kan bovenstaande beoordeling niet ombuigen. Er moet op gewezen worden dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat veel valse en vervalste Afghanistan documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas van een Afghaanse asielzoeker.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "Taskara + vertaling" en "Documenten aangaande de dood van de broer van verzoeker".

Ter terechtzitting legt verzoeker een enveloppe neer, met daarin de originelen van de bij het verzoekschrift gevoegde documenten en foto's aangaande de dood van zijn broer.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 1 maart 2016 in een eerste middel een schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 8 *juncto* artikel 14 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Hij verwijst ook naar rechtspraak van de Raad van State van 25 september 1986.

Verzoeker stelt dat "op geen enkele wijze blijkt dat de verklaring van verzoeker niet met de waarheid zou overeenstemmen", dat "bovendien niet mag worden vergeten dat verzoeker zeer traumatische gebeurtenissen heeft meegemaakt waardoor bepaalde feiten bewust worden verdrongen en het ophangen van een coherent verhaal bijzonder moeilijk is geworden" en dat "het vergeten van details in de gegeven omstandigheden bijgevolg volkomen aannemelijk en menselijk is".

Verzoeker "blijft benadrukken minderjarig te zijn" en hij meent dat zijn uiterlijk en de neergelegde Taskara dit bevestigen. Waar de bestreden beslissing stelt "dat deze documenten geen bewijswaarde hebben omdat zij makkelijk tegen betaling te verkrijgen zijn", meent verzoeker dat "de verklaringen afgelegd door verzoeker tijdens het gehoor evenwel stroken met de kennis dewelke een zestienjarige heeft over zijn streek".

Hij wijst erop dat hij wél "zonder problemen alle omliggende dorpen van het dorp Shergar kan opnoemen" en "eveneens alle omliggende districten kan opnoemen".

Hij herhaalt dat "omwille van veiligheidsredenen, in het bijzonder de aanwezigheid van de Taliban, het verzoeker door zijn ouders werd verboden zich buiten zijn dorp te begeven, hetgeen de beperkte kennis van de omgeving van verzoeker verklaart". Hij vindt het verder "logisch is dat verzoeker zich geen verkiezingsmoment herinnert aangezien hij nog niet stemgerechtigd is".

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift "documenten die de dood van zijn broer bevestigen".

2.2. In een tweede middel voert verzoeker een schending "van het zorgvuldigheidsbeginsel en de fundamentele rechten van de Mens, zoals die blijken uit het Europees Verdrag van de Rechten van de

Mens" aan. Hij meent verder dat *"er sprake is van ernstige schade indien de persoon foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst dreigt te ondergaan"*. Hij klaagt aan dat *"de bestreden beslissing nalaat de passende belangenafweging te maken en er geen feitelijke omstandigheid in aanmerking werd genomen"*, terwijl volgens hem *"uit uniforme informatie blijkt dat de mensenrechten in Afghanistan op grote schaal worden geschonden"*.

2.3. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus te erkennen. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker hem de subsidiaire bescherming toe te kennen.

Beoordeling

2.4. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.5. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij opgegroeid is en tot zijn vlucht gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.6. Uit de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, Dienst Voogdij van 6 januari 2016 *"een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 26.7 jaar met een standaarddeviatie van een 2.3 jaar een goede schatting is"*. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift *"blijft benadrukken minderjarig te zijn"* en hij meent dat zijn uiterlijk en de neergelegde Taskara dit bevestigen en dat *"de verklaringen afgelegd door verzoeker tijdens het gehoor evenwel stroken met de kennis dewelke een zestienjarige heeft over zijn streek"*, wijst de Raad erop dat het resultaat van de medische analyse niet in onderhavige procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan worden betwist. Nog daargelaten dat verzoekers

oordeel over zijn uiterlijk, louter subjectief is, had hij de mogelijkheid om tegen de beslissing van de Dienst Voogdij beroep in te stellen bij de Raad van State en dit binnen de 60 dagen na de betekening van de beslissing, welke beroepsmogelijkheid ook werd aangegeven in de beslissing van de Dienst Voogdij. Verzoekers kritiek dienaangaande is in onderhavige procedure niet nuttig te meer verzoeker niet aangeeft of hij tegen deze beslissing in beroep is gegaan.

2.7. Daar verzoeker verklaart heel zijn leven in het dorp Shergar nabij de stad Mehtarlam, provincie Laghman te hebben gewoond, tot zijn vlucht eind 2015, kan van hem de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij opgegroeid is en zijn hele leven in Shergar, Afghanistan, heeft gewoond, alwaar hij tot de negende graad schoolliep. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over alle geografische, maatschappelijke en sociologische aspecten van Shergar, Afghanistan, een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoeker ruim de mogelijkheid werd geboden zijn herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoeker kon toelaten zijn bekendheid aan te tonen met zijn streek van herkomst en met zijn sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoekers geografische, maatschappelijke en sociologische kennis is echter ernstig ontoereikend.

2.8. Zo bleek verzoeker de Afghaanse kalender niet te kunnen hanteren. Hij gaf zelf aan een povere kennis van de in Afghanistan gehanteerde kalender te hebben (*"ik heb geen idee van de maanden van de afghaanse kalender"*; gehoor, p. 6), waardoor hij niet kon aangeven wanneer de tussentijdse examens plaatsvonden in zijn school en hij zelfs niet kon noemen in welk jaar hij volgens de Afghaanse kalender geboren is (gehoor, p. 2). Uit vaststelling dat verzoeker enerzijds zijn geringe geschooldheid benadrukt kan uit het feit dat verzoeker zijn geboortedatum enkel in de Westerse kalender kent slechts afgeleid worden dat verzoeker niet in Afghanistan opgroeide.

2.9. Verder was verzoeker niet in staat zijn dorp Shergar te situeren. Hij kon niet aangeven wat de afstand van zijn dorp tot de provinciale hoofdstad is, noch wat de reistijd van zijn dorp tot Mehtarlam is (gehoor, p. 4), en hij verklaarde foutief dat zijn dorp zich ver van de stad bevindt (gehoor, p. 4), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Shergar amper vier km van de stad ligt. Verzoeker wist niet of zijn dorp zich in de nabijheid van een ander district bevindt en hij verklaarde verkeerdelijk dat er de rivier bij zijn dorp Surkakhani heet (gehoor, p. 6), terwijl dit de naam van een dorp in het district Qarghai betreft. Verzoeker kan weliswaar de namen van zes dorpen opsommen, maar kan niet aangeven welke van deze dorpen in de richting van de provinciale hoofdstad liggen (gehoor, p. 4,5). Verzoeker herkende drie dorpen op korte afstand van zijn dorp niet (gehoor, p. 10), bleek niet te weten welke regio's of steden zich in de buurt van zijn dorp bevonden (gehoor, p. 10) en kon niet aangeven waar de lycea in zijn streek gelegen zijn (gehoor, p. 6).

2.10. Verzoeker verklaarde dat hij zijn hele leven in een landbouwgemeenschap heeft gewoond en dat zijn vader als landbouwer werkte, maar verzoeker wist niet wanneer tarwe geoogst wordt in zijn regio (gehoor, p. 5), noch wanneer het oogstseizoen precies plaatsvond (gehoor, p. 5). Ook de courante oppervlaktematen zijn verzoeker onbekend, daar hij niet wist hoeveel 'biswah' in een 'jerib' gaan (gehoor, p. 5).

2.11. Verzoeker beweerde verder foutief dat alle inwoners van het district Mehtarlam Pashtounen zijn, terwijl volgens de informatie in het administratief dossier 40% van de bewoners van zijn district niet-pashtounen zijn (gehoor, p. 4). Verzoeker wist ook niet waar de Kuchi's, een (semi-)nomadische bevolkingsgroep, in zijn district verbleef (gehoor, p. 11).

2.12. Tevens kon verzoeker zich geen verkiezingsmoment herinneren in Afghanistan (gehoor, p. 5), terwijl er de afgelopen jaren meermaals verkiezingen georganiseerd werden in Afghanistan. Dat verzoeker *"zich geen verkiezingsmoment herinnert aangezien hij nog niet stemgerechtigd is"*, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, kan zijn onwetendheid geenszins verschonen, daar er verwacht kan worden dat dergelijke gebeurtenissen hoe dan ook besproken worden binnen familiale en maatschappelijke context, temeer daar er in 2014 zelfs een stemkantoor in zijn dorp werd opgericht, in het gebouw waar hij school zou hebben gelopen. Verzoeker stelde verder geen weet te hebben van de verschillende luchtaanvallen van buitenlandse troepen waarbij burgerslachtoffers vielen en waarna een woedende reactie van de lokale bevolking volgde (gehoor, p. 6). Hij kon zelf geen veiligheidsincidenten in het district Mehtarlam te vermelden (gehoor, p. 6). Van betogingen in zijn district was hij evenmin op de hoogte (gehoor, p. 6), hoewel uit voornoemde informatie blijkt dat de inwoners van zijn regio de

afgelopen jaren meermaals op straat gingen om hun ongenoegen te uiten en er in twee gevallen bij deze betogingen slachtoffers vielen. Ten slotte had verzoeker ook een onaannemelijk beperkte kennis van de prominenten in zijn regio (gehoor, p. 10). Hij herkende de namen van het hoofd van de provinciale raad en van een parlamentslid niet die kort voor zijn vertrek onderwerp was van een gewelddadige clash in Mehtarlam (gehoor, p. 6) en hij kon geen Talibancommandanten of Talibangroepen die actief zijn in zijn regio noemen (gehoor, p. 7), hoewel hij beweert zijn land te zijn ontvlucht omwille van problemen met de Taliban.

2.13. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Hij beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *postfactum* verklaringen, het formuleren van foute beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.14. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat *“omwille van veiligheidsredenen, in het bijzonder de aanwezigheid van de Taliban, het verzoeker door zijn ouders werd verboden zich buiten zijn dorp te begeven, hetgeen de beperkte kennis van de omgeving van verzoeker verklaart”*, kan redelijkerwijs ook van verzoeker, zelfs al zou hij zijn dorp niet hebben mogen verlaten, worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn eigen leven, zoals het oogstseizoen, de etnische groepen in zijn buurt en de verkiezing in 2014 waarvoor er een stembureau in zijn schoolgebouw werd opgericht. Het is niet ernstig dat verzoeker nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld terwijl verzoeker wel op andere punten op theoretische wijze kon antwoorden - zoals in het verzoekschrift wordt gesteld dat hij wél *“zonder problemen alle omliggende dorpen van het dorp Shergar kan opnoemen”* en *“eveneens alle omliggende districten kan opnoemen”*. Dit ondergraaft verder verzoekers herkomst gezien het niet aannemelijk is dat hij wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven maar niet deze kennis die in zijn dagelijks leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren.

2.15. De bij het verzoekschrift gevoegde *“Taskara + vertaling”*, reeds neergelegd op het Commissariaat-generaal, kan zijn herkomst niet aantonen, daar een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit *in casu* niet het geval. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt bovendien dat veel valse en vervalste Afghanistan documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn.

2.16. De bij het verzoekschrift gevoegde *“Documenten aangaande de dood van de broer van verzoeker”*, waarvan ter terechtzitting de originelen werden neergelegd, betreffen vier onvertaalde documenten, die bij gebrek aan voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging niet in overweging worden genomen in toepassing van artikel 8 van het Koninklijk Besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en drie foto's waarvan niet kan worden nagegaan wie de afgebeelde personen zijn. De enveloppe bevat geen informatie over de stukken die erin verstuurd werden of de authenticiteit van deze stukken. Hoe dan ook een document is slechts één element in het asielrelaas en de bewijswaarde hangt af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Ten slotte volstaat het niet louter documenten neer te leggen maar moet het nut ervan worden aangetoond en moet worden aannemelijk gemaakt dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn.

2.17. Naar luidt van artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.”* Onder *“middel”* in de zin van deze bepaling moet conform vaste rechtspraak van de Raad van State worden begrepen, de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden (RvS 29 november 2006, nr. 165.291; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 2 maart 2007, nr. 168.403).

2.18. Wat de aangevoerde schending van artikel 8 *juncto* artikel 14 EVRM betreft, wordt niet in het minst toegelicht hoe de bestreden beslissing deze rechtsregels schendt te meer verzoeker geen familie heeft in Europa.

Dit onderdeel van het middel is dus niet ontvankelijk.

2.19. De niet geconcretiseerde schending van artikel 14 EVRM is evenmin dienstig, gezien dit artikel *in casu* geen toepassing kan vinden daar het artikel, dat het genot van de in het EVRM bepaalde rechten verzekert zonder onderscheid op welke grond ook, slechts kan worden ingeroepen in samenhang met een ander in het EVRM neergelegd recht. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM geeft het EVRM overigens geen recht op asiel, zodat hoe dan ook niet wordt ingezien hoe een schending van artikel 14 EVRM zou kunnen voorliggen.

2.20. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst uit het dorp Shergar in Afghanistan. De beweringen in het verzoekschrift aangaande de situatie in Afghanistan - dat *“er sprake is van ernstige schade indien de persoon foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst dreigt te ondergaan”* en dat *“de bestreden beslissing nalaat de passende belangenafweging te maken en er geen feitelijke omstandigheid in aanmerking werd genomen”*, terwijl volgens hem *“uit uniforme informatie blijkt dat de mensenrechten in Afghanistan op grote schaal worden geschonden”* - zijn bijgevolg niet dienstig.

2.21. Er kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.22. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Afghanistan. Verzoeker toont immers niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.23. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Afghanistan niet aantoonde, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Afghanistan.

Besluit

2.24. In het kader van de devolutive kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.25. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien maart tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK